

Posouzení diplomové práce MgA. Zdislavy Ryantové *Presentace neoficiální české umělecké scény 80. let mimo centrum*

Kandidátka si vytkla nesnadný úkol zmapovat situaci výtvarného umění v období diktátu komunistické ideologie během 80. let minulého století, v němž se prohloubily pojmy oficiálního a neoficiálního umění. Zvolila selekci vybraných mimopražských kulturních středisek, aby analýzou jejich výstavní a na ni navazující činnosti postihla vývoj a zároveň kontakty živé tvorby s publikem. Časové vymezení souběžně s vhodně vybranými kulturními centry jí umožnilo podrobně dokreslit pro danou dobu významnou střihu generačních vrstev a osobností a sledovat prostup uměleckých tendencí (zvláště nové figurace, třebaže se jí specificky nezabývá). Pokládám za racionální, že se autorka vzdala rozboru dějů v moravskoslezské a slovenské oblasti, byť se jim v některých případech nevyhýbá. (Právem se dotýká např. akcí v Terezíně, pomíjí ovšem další podnětné činy J. Sozanského, pokusy z pražské periferie nebo konfrontace na Malé skále, podnícené malířem Josefem Jírou). Vědoma si ošidnosti časového vymezení poukazuje právem na vazby ke konci 60. a průběhu 70. let, tedy na kontinuitu, vyvolanou vyhlášením t. zv. „normalizace“.

Ukazuje se, že volba vybraných středisek činnosti autorce umožnilo plasticky na jejich příkladu postihnout atmosféru doby, dosažené zveřejnění umělecké energie a zvláště zásluhy osobností, které se staraly o zpřístupnění tvorby „neoficiálních“ umělců. V tomto směru si vskutku zaslouhuje zhodnocení jak činnosti kulturních středisek na Kladně a v Dobříši, tak v rámci galerijních institucí v Karlových Varech i AJG na Hluboké i v Českých Budějovicích, konečně i průrazné sondy do stavu umění, o něž se postarala soukromá galerie H v Kostelci nad Černými lesy. Pochvalu si rozhodně zaslouží vzorně vybrané, často málo systematicky známé prameny dostupné literatury (které jen skromně doplňují připojené obrazové přílohy). Pročtení předložené diplomové práce, včetně zvoleného přístupu a časového vymezení revokuje plasticky a v náležitě podobě odpověď na otázky nastoleného tématu. Závěrem vede proto k pozitivnímu hodnocení předložené diplomové práce s návrhem na její nejvyšší ocenění.

Praha, 15. června 2016

Doc. PhDr. Jiří Šetlík, CSc